



ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Εισαγωγή στη διδασκαλία του Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μουν

Μέρος 1ο **Μέρος 2ο** Μέρος 3ο Μέρος 4ο Μέρος 5ο Μέρος 6ο

ΖΩΝΤΑΣ ΣΕ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΥΣ



Foto: depositphotos.com @ aksun70

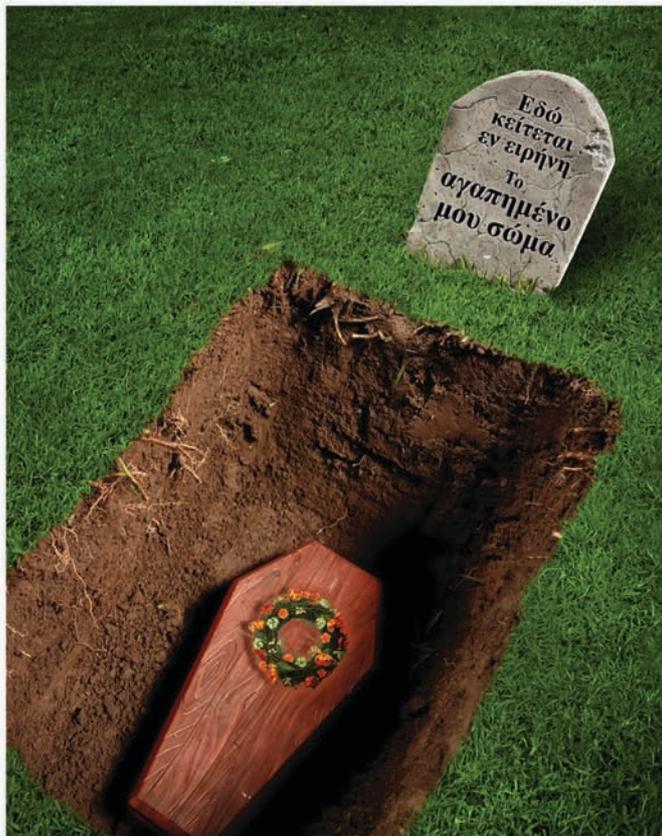
Γεννηθήκαμε για να ζούμε αιώνια

Συνεχίζουμε να ζούμε ή να υπάρχουμε και μετά το θάνατο, αν ναι, σε τί μορφή; Και για ποιό σκοπό; Υπάρχει δικαιοσύνη και πέρα από το θάνατο; Αν ναι, τί συνέπειες έχει αυτό για την καθημερινή μας ζωή πάνω στη γη; Οι Θείες Αρχές εξηγούν αυτά τα υπαρξιακά ερωτήματα από την άποψη του Δημιουργού. Μόνο, όταν έχουμε την εικόνα του αρχικού "σχεδίου" του Θεού, μπορούμε να αναγνωρίσουμε με σαφήνεια όλες τις πτυχές των συναρπαστικών συνδέσεων μεταξύ της επίγειας ζωής μας και της ζωής μας στον επόμενο κόσμο.

Η ουσία του ανθρώπου είναι πνευματική

Παρόλο που πολλοί πιστοί έχουν την τάση να μην σκέφτονται το θέμα του θανάτου και της μεταθανάτιας ζωής, η Αγία Γραφή είναι γεμάτη με αποδείξεις για την ύπαρξη ενός πνευματικού κόσμου. Προφήτες όπως ο Ιεζεκιήλ και ο Ησαΐας αναφέρθηκαν σε έντονα πνευματικά οράματα, όπως έκανε επίσης και ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη, το τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής.

Το Ευαγγέλιο περιγράφει ότι άγγελοι εμφανίζονται και μιλούν (Λκ 1:28). Στο Όρος της Μεταμορφώσεως, ο Ιησούς συνομιλεί με τον Μωυσή και τον Ηλία, παρόλο που αυτοί οι δύο είχαν πεθάνει πολλά χρόνια πριν (Μτ 17:1-3). Μυστικιστές και Άγιοι ανά τους αιώνες έχουν περιγράψει τις πνευματικές τους εμπειρίες. Και αυτό δεν ισχύει μόνο στο Χριστιανισμό.



Η δυνατότητα της μετά θάνατον ζωής μπορεί να εξηγήσει φαινόμενα, που δεν μπορούν να ερμηνευθούν διαφορετικά, όπως επιθανάτιες εμπειρίες, οράματα νεκρών προσώπων καθώς και εμπειρίες αυθεντικής επικοινωνίας με το υπερπέραν.

Για να καταλάβουμε τι συμβαίνει όταν πεθάνουμε, πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε από τι είμαστε πλασμένοι. Οι περισσότεροι άνθρωποι τείνουν να ταυτίζονται έντονα με το φυσικό τους σώμα, αλλά αυτό είναι μόνο ένα μέρος του συνόλου. Δεν αποτελούμαστε μόνο από φυσική ύλη, αλλά και από πνευματική ουσία. Μπορούμε λοιπόν να πούμε, ότι στην ουσία είμαστε πνευματικά όντα που διαθέτουν ένα φυσικό σώμα κατά τη διάρκεια της ζωής μας πάνω στη γη. Όταν πεθάνουμε, βάζουμε στην άκρη το φυσικό μας σώμα, όπως ακριβώς βγάζουμε ένα παλτό που δεν χρειαζόμαστε πια. Το πραγματικό άτομο παραμένει άθικτο.

Το Σύμπαν αντανακλά τη διττή δομή του ανθρώπου

Το σώμα μας υπάρχει στο φυσικό κόσμο, ο οποίος αποτελεί το περιβάλλον για τις δραστηριότητές μας και την ανάπτυξή μας ενόσω βρισκόμαστε πάνω στη γη. Ο φυσικός κόσμος μας παρέχει την απαιτούμενη τροφή που χρειαζόμαστε και μέσω αυτού μπορούμε να έχουμε μια δραστήρια ζωή. Ο κόσμος όμως, έχει και μια πνευματική διάσταση, τον αόρατο πνευματικό κόσμο, ο οποίος αποτελεί το περιβάλλον για τον πνευματικό μας εαυτό. Το πνεύμα μας είναι το εσωτερικό αντίστοιχο του φυσικού μας σώματος και ο πνευματικός κόσμος είναι το αόρατο αντίστοιχο του φυσικού κόσμου. Αυτός ο πνευματικός κόσμος δεν είναι κάπου “εκεί ψηλά στον ουρανό”, αλλά είναι σε μια άλλη διάσταση, η οποία είναι συνδεδεμένη με τον φυσικό κόσμο. Και οι δύο κόσμοι δημιουργήθηκαν από τον Θεό και μαζί σχηματίζουν το Σύμπαν, που αντανακλά τη δομή ενός ανθρώπου (πνεύμα και σώμα). Ο Θεός τοποθέτησε τον άνθρωπο στο κέντρο αυτών των δύο κόσμων, εφοδιάζοντάς τον αποκλειστικά αυτόν και μόνο με πνεύμα και με σώμα.

Ο άνθρωπος είναι:

- Το κέντρο των δύο κόσμων
- Ο μεσολαβητής μεταξύ των δύο κόσμων
- Ένας μικρόκοσμος των δύο κόσμων



Κατά τη διάρκεια της ζωής μας πάνω στη γη υπάρχουμε ταυτόχρονα και στους δύο κόσμους. Ως άνθρωποι έχουμε το καθήκον να ενώσουμε αυτούς τους δύο κόσμους. Ο άνθρωπος εμπεικλείει όλα τα στοιχεία του πνευματικού κόσμου, καθώς και όλα τα στοιχεία του φυσικού κόσμου. Επομένως, ο άνθρωπος είναι ένας μικρόκοσμος που αντανακλά την φύση του Σύμπαντος.

Ενώ βρισκόμαστε στη γη, ζούμε ήδη και στους δύο κόσμους

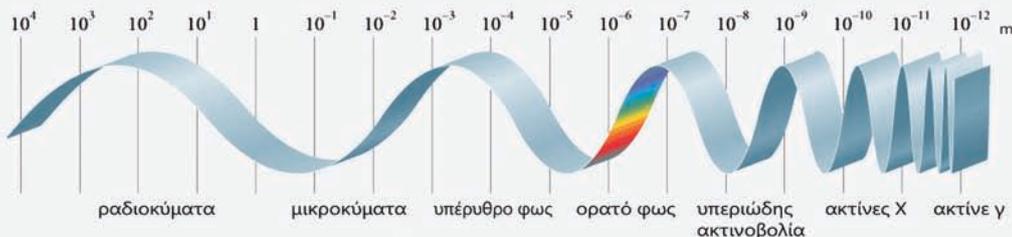
Πολλοί πιστεύουν στη μία ή στην άλλη μορφή ζωής μετά το θάνατο, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι υπάρχουν ήδη, κατά τη διάρκεια της φυσικής τους ζωής στη γη, ταυτόχρονα σε δύο σφαίρες, σε μια υλική σφαίρα και σε μια πνευματική σφαίρα. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο με ένα φυσικό εαυτό και με ένα πνευματικό εαυτό.

Ακριβώς όπως ο φυσικός κόσμος παρέχει το περιβάλλον για τον φυσικό μας εαυτό, έτσι και ο πνευματικός κόσμος παρέχει το περιβάλλον για τον πνευματικό μας εαυτό. Ωστόσο, ενώ η παραμονή μας πάνω στη γη περιορίζεται χρονικά, στον πνευματικό κόσμο ζούμε αιώνια.



Η αντίληψη μας είναι περιορισμένη

Για να καταλάβουμε πώς είναι δυνατόν να ζούμε σε δύο κόσμους ταυτόχρονα, χωρίς να το συνειδητοποιούμε, πρέπει να θυμηθούμε ότι υπάρχουν πολλά πράγματα στο φυσικό κόσμο που είναι πέρα της αντιληπτικής ικανότητας των πέντε μας αισθήσεων. Παραδείγματος χάρι, δεν μπορούμε να δούμε το υπέρυθρο φως ή τις ακτίνες X. Επίσης, υπάρχουν ήχοι πάνω ή κάτω από ένα συγκεκριμένο φάσμα συχνοτήτων που δεν μπορούμε να ακούσουμε. Παρόλα αυτά, οι ακτίνες X υπάρχουν, καθώς και οι υψηλής ή χαμηλής συχνότητας ήχοι.



αόρατο

ορατό

αόρατο

Η κατάσταση είναι παρόμοια με τον πνευματικό κόσμο. Δεν μπορούμε να τον αισθανθούμε με τις φυσικές μας αισθήσεις, ωστόσο εξακολουθεί να υπάρχει τριγύρω μας. Νέα επιστημονικά ευρήματα επιβεβαιώνουν αυτή τη θέση. Ενώ παλαιότερα η επιστήμη αποφάνθηκε ότι ο υλικός κόσμος είναι κατασκευασμένος από στερεά ύλη, η σύγχρονη επιστήμη βλέπει τον κόσμο λίγο διαφορετικά. Αυτό που μοιάζει με στερεά ύλη, αποτελείται στην πραγματικότητα από αόρατα ενεργειακά πρότυπα.

Η σημασία αυτής της θεωρίας, όσον αφορά την ύπαρξη μιας πνευματικής διάστασης, πρέπει να γίνει σαφής. Στην πραγματικότητα, πιθανώς ήταν αυτή η ανακάλυψη που ενέπνευσε τον Άλμπερτ Αϊνστάιν να κάνει την περίφημη παρατήρησή του, ότι το έργο του είχε πνευματικό χαρακτήρα. Στην ουσία ανακάλυψε, ότι εκεί που τελειώνει η ύλη αρχίζει το πνεύμα.

Μερικοί επιστήμονες χρησιμοποιούν φυσικές μεθόδους στην προσπάθειά τους να επιβεβαιώσουν πνευματικά φαινόμενα, προσεγγίζοντάς τα με τον ίδιο τρόπο που προσεγγίζουν φυσικά φαινόμενα. Ωστόσο, δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τον πνευματικό κόσμο με τον ίδιο τρόπο που αντιλαμβανόμαστε το φυσικό κόσμο. Δεν είμαστε σε θέση να ελέγξουμε και να επαναλάβουμε πνευματικά φαινόμενα όπως κάνουμε με τα φυσικά φαινόμενα. Γι' αυτό, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να κατανοήσουμε τον πνευματικό κόσμο μέσα από την εκτέλεση πειραμάτων που απαιτούν την χρήση φυσικών οργάνων και μεθόδων μέτρησης. Ο πνευματικός κόσμος είναι μια διαφορετική διάσταση της πραγματικότητας. Η επιδίωξη της κατανόησης του πνευματικού κόσμου με φυσικούς όρους είναι ακατάλληλη και ανούσια.

Περίπου 5% των ενηλίκων είχαν μια επιθανάτια εμπειρία.

Σήμερα τα πιο γνωστά αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη μιας πνευματικής διάστασης προέρχονται από ανθρώπους που είχαν μια επιθανάτια εμπειρία. Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι ήταν κλινικά νεκροί, αλλά ανέκτησαν αργότερα τις αισθήσεις τους, περιέγραψαν εντυπωσιακά παρόμοιες εμπειρίες.

Σε βιβλία, όπως “Η ζωή μετά τον σωματικό θάνατο” του Δρ. Ραϊήμοντ Μούντυ ή “Endless Consciousness” του Δρ. Πιμ βαν Λόμμελ, υπάρχουν περιγραφές από ανθρώπους που είχαν επιθανάτιες εμπειρίες. Αναφέρουν ότι μετά το “θάνατό” τους αιωρούνταν έξω από το σώμα τους και ήταν σε θέση να το δουν από κάποια απόσταση. Συχνά, φίλοι και συγγενείς που είχαν ήδη πεθάνει, εμφανίστηκαν ως πνευματικά όντα, επιθυμώντας να τους βοηθήσουν. Αναφέρουν επίσης, ότι αισθάνθηκαν την παρουσία μιας θεϊκής ύπαρξης. Αυτό τους παρακίνησε ώστε να συλλογιστούν την αξία της ζωής τους. Στην παρουσία αυτού του θεϊκού όντος αισθάνθηκαν πλήρως αποδεκτοί και αγαπητοί. Στο τέλος αποδείχθηκε ότι η ώρα του θανάτου τους δεν είχε έρθει ακόμα και έπρεπε να επιστρέψουν στη γη.



Κοινά φαινόμενα κατά τη διάρκεια επιθανάτιων εμπειριών

- Διατήρηση της συνείδησης
- Θετικά συναισθήματα κατά την “αποχώρηση” από το σώμα (ελαφρότητα, φωτεινότητα, αγάπη, χαρά, εξαφάνιση πόνου)
- Ένα σκοτεινό τούνελ οδηγεί σε ένα εξαιρετικά λαμπερό φως
- Συνάντηση με νεκρούς φίλους, συγγενείς ή ένα θεϊκό ον
- Επισκόπηση της ζωής του ατόμου, με τη μορφή μιας “επιταχυμένης παρουσίασης” με χρονολογική σειρά
- Γνωρίζουν διαισθητικά, ότι υπάρχει ένα σημείο που άμα το περάσουν δεν υπάρχει επιστροφή
- Μετά την επιστροφή στην φυσική ζωή, η ζωή τους απέκτησε μεγαλύτερη αξία και ο φόβος του θανάτου εξαφανίστηκε εντελώς

Ακόμα και τυφλοί άνθρωποι περιέγραψαν με λεπτομέρειες τις επιθανάτιές τους εμπειρίες, π.χ. πώς έμοιαζε το χειρουργείο, ποιοί γιατροί ήταν παρόντες, τί επεμβάσεις έγιναν κλπ. Ήταν ικανοί να “δουν” όλα αυτά τα πράγματα.

Κάθε άτομο έχει ένα φυσικό και ένα πνευματικό εαυτό

Ζούμε τόσο στο φυσικό κόσμο όσο και στον πνευματικό κόσμο, και ο καθένας από εμάς αποτελείται από ένα φυσικό εαυτό και ένα πνευματικό εαυτό. Ο πνευματικός εαυτός βρίσκεται στη θέση του υποκειμένου και δίνει στο φυσικό εαυτό σκοπό και κατεύθυνση. Ο φυσικός εαυτός αποτελείται από ένα φυσικό σώμα, φτιαγμένο από κύτταρα, και ένα φυσικό νου, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την ευημερία του φυσικού σώματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο πνευματικός εαυτός έχει ένα πνευματικό σώμα και ένα πνευματικό νου.

Επειδή ο πνευματικός εαυτός είναι παρόμοιος σε μορφή με το φυσικό σώμα, είναι δυνατόν τα άτομα να αναγνωρίζονται στον πνευματικό κόσμο. Αυτό εξηγεί γιατί οι άνθρωποι που έχουν επαφή με τον πνευματικό κόσμο αναγνωρίζουν τους φίλους και τους συγγενείς τους, που έχουν ήδη αποβιώσει.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΕΑΥΤΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΝΟΥΣ

- Το πιο πολύτιμο μας κομμάτι
- Η προέλευση του συναισθήματος, της νοημοσύνης και της θέλησης, και ο τόπος της συνείδησης και της προσωπικότητάς μας.
- Ο πυρήνας του πνευματικού νου είναι η καρδιά/αγάπη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΣΩΜΑ

- Ένα αιθέριο ενεργειακό σώμα.
- Παρόμοιο σε δομή, μορφή και εμφάνιση με το φυσικό μας σώμα.
- Εκφράζει το βαθμό της πνευματικής μας ωριμότητας.



ΦΥΣΙΚΟΣ ΕΑΥΤΟΣ

ΦΥΣΙΚΟΣ ΝΟΥΣ

- Υπεύθυνος για την ευημερία του φυσικού σώματος.
- Ελέγχει την επιθυμία μας για αυτό-προστασία, διατροφή και αναπαραγωγή.

ΦΥΣΙΚΟ ΣΩΜΑ

- Τα όργανα, τα άκρα, τα οστά, οι μύες μας κλπ.
- Δημιουργεί την εξωτερική μας εμφάνιση στο φυσικό κόσμο.

ΑΙΩΝΙΟΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ

Ο πνευματικός νους είναι το κέντρο της ύπαρξής μας, η προέλευση των συναισθημάτων μας, της νοημοσύνης και της θέλησής μας. Εδώ είναι "αγκυροβολημένα" η προσωπικότητα, η καρδιά και η συνείδησή μας. Ο πνευματικός μας νους επιτρέπει στο Θεό να συνδεθεί μαζί μας, να μας αγαπά και να μας καθοδηγεί. Πολλοί άνθρωποι έχουν την αίσθηση, ότι ένα ορισμένο κομμάτι του εαυτού τους δεν θα πάψει ποτέ να υπάρχει. Επειδή έχουμε δημιουργηθεί ως αιώνια όντα, έχουμε την επιθυμία να ζήσουμε για πάντα. Όταν ένα άτομο πεθάνει, ο φυσικός του εαυτός αποσυντίθεται, ωστόσο ο πνευματικός του εαυτός συνεχίζει να ζει ως ένα πνευματικό άτομο στον πνευματικό κόσμο.

Οι φυσικές και οι πνευματικές μας αισθήσεις

Ακριβώς όπως μπορούμε να αντιληφθούμε το φυσικό κόσμο μέσω των πέντε φυσικών μας αισθήσεων (όραση, ακοή, γεύση, αφή, οσμή), έτσι επίσης μπορούμε να αντιληφθούμε τον πνευματικό κόσμο μέσω των πέντε αντίστοιχων πνευματικών μας αισθήσεων. Αυτές οι πνευματικές αισθήσεις δεν περιορίζονται από τους φυσικούς νόμους. Ωστόσο, επειδή οι περισσότεροι από εμάς δεν είμαστε εναρμονισμένοι με τις πνευματικές μας αισθήσεις αποκτούμε επίγνωση του πνευματικού κόσμου, μόνο όταν οι φυσικές μας ζωές φτάσουν στο τέλος τους και εισερχόμαστε στον πνευματικό κόσμο.

Έντονα μειωμένη αντίληψη του πνευματικού κόσμου μετά την Πτώση του ανθρώπου (προπατορικό αμάρτημα)

Σαφής αντίληψη του φυσικού κόσμου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ

ΦΥΣΙΚΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ

Στο αρχικό ιδεώδες του Θεού θα ήμασταν ικανοί, ενώ βρισκόμαστε πάνω στη γη, να έχουμε επαφή με τον πνευματικό κόσμο μέσω των πέντε πνευματικών μας αισθήσεων, όπως ακριβώς αντιλαμβανόμαστε και συσχετιζόμαστε με το φυσικό κόσμο μέσω των πέντε φυσικών μας αισθήσεων. Όμως, επειδή αποχωριστήκαμε από το Θεό και δεν καταφέραμε να αποκτήσουμε την απαιτούμενη πνευματική ωριμότητα, οι πνευματικές μας αισθήσεις εξασθένησαν τόσο πολύ που πλέον ζούμε εν άγνοια του πνευματικού κόσμου. (Δείτε η Αρχή, Κεφ.2: Το προπατορικό αμάρτημα). Σύμφωνα με την Πρόνοια του Θεού για την αποκατάσταση του ανθρώπου, η πνευματική μας αντίληψη θα αποκατασταθεί πλήρως, δίνοντάς μας έτσι την δυνατότητα να αντιλαμβανόμαστε τον πνευματικό κόσμο κατά βούληση.

Το πνεύμα μας αναπτύσσεται με βάση τις καλές μας πράξεις

Για να διατηρήσουμε τη φυσική μας ζωή, χρειαζόμαστε φως, θερμότητα, οξυγόνο και τροφή. Με παρόμοιο τρόπο ο πνευματικός μας εαυτός χρειάζεται πνευματική τροφή. Η πνευματική τροφή αποτελείται από δύο ειδών στοιχεία: τα "Στοιχεία Ζωής", όπως η αγάπη και η αλήθεια, τα οποία προέρχονται από το Θεό και τα "Στοιχεία Ζωτικότητας", που προκύπτουν από τις πράξεις μας. Κάθε φορά που ένα άτομο ενεργεί σύμφωνα με το Λόγο του Θεού ο φυσικός του εαυτός μεταδίδει καλά στοιχεία ζωτικότητας στον πνευματικό του εαυτό.

Στοιχεία Ζωής από το Θεό για το πνεύμα:

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ



Όταν ο πνευματικός μας εαυτός λαμβάνει καλά στοιχεία ζωτικότητας από το φυσικό εαυτό και στοιχεία ζωής από το Θεό, ζωντανεύει και ομορφαίνει. Ταυτόχρονα, ο πνευματικός εαυτός μεταδίδει καλά πνευματικά στοιχεία στο σωματικό εαυτό. Τα στοιχεία αυτά επηρεάζουν τις πράξεις μας, αλλά και τη γενική φυσική μας κατάσταση.

Εάν όμως, ο πνευματικός εαυτός τροφοδοτείται με κακά στοιχεία ζωτικότητας, που προκύπτουν από εγωιστικές και κακές πράξεις, η πνευματική ανάπτυξη ενός ατόμου θα παρεμποδιστεί. Η μόνη λύση γι' αυτό το άτομο είναι να μετανοήσει και να διορθώσει τη λάθος συμπεριφορά του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΠΝΕΥΜΑ

Κάθε μέρα της επίγειας ζωής μας είναι πολύτιμη

Η ανάπτυξη και η ποιότητα του πνευματικού εαυτού ενός ανθρώπου εξαρτάται από το σκοπό για τον οποίο ζει τη ζωή του, από την ποιότητα των πράξεών του. Δεν αρκεί μόνο να ακούει κανείς το Λόγο του Θεού και να πιστεύει σε αυτόν, αλλά πρέπει κανείς να κάνει πράξη το Λόγο του Θεού, ζώντας μια ζωή για το καλό των άλλων. Η ζωή στη γη είναι ο καλύτερος και ταχύτερος δρόμος για την ανάπτυξη της καρδιάς και του πνεύματος.

Στοιχεία ανάπτυξης από το φυσικό κόσμο για το φυσικό σώμα:

ΦΩΣ,
ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΑΕΡΑΣ

ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ
ΝΕΡΟ

Όταν η επίγεια ζωή μας φτάσει στο τέλος της, δεν μπορούμε να λάβουμε περαιτέρω στοιχεία ζωτικότητας από το φυσικό μας εαυτό. Ως εκ τούτου, η πνευματική μας ανάπτυξη γίνεται πολύ πιο δύσκολη. Με άλλα λόγια, επειδή ο πνευματικός μας εαυτός αναπτύσσεται με βάση τις καλές πράξεις που εκτελεί το φυσικό μας σώμα, οι εμπειρίες της αγάπης, της ομορφιάς και της χαράς που αποκτούμε στη γη, διαμορφώνουν την ικανότητά μας να αποκτήσουμε τέτοιες εμπειρίες και στον πνευματικό κόσμο. Γι' αυτό το λόγο η ζωή μας στη γη είναι τόσο σημαντική. Το ιδεώδες του Θεού και ο σκοπός της Δημιουργίας Του πρέπει να πραγματοποιηθούν στη γη.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΖΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΣΩΜΑ

Η ζωή στη
ΜΗΤΡΑ



Περιβάλλεται από
ΝΕΡΟ

Το σώμα αναπτύσσεται για να
προετοιμαστεί για τη ζωή
στο φυσικό κόσμο

Έμβρυο



Πλακούντας

ΣΥΛΛΗΨΗ

Η φυσική σύλληψη
αποτελεί ταυτόχρονα
και τη σύλληψη του
νέου πνευματικού
εαυτού

Εννέα μήνες

Η ζωή στο
ΦΥΣΙΚΟ ΚΟΣΜΟ



Περιβάλλεται από
ΑΕΡΑ

Το πνεύμα αναπτύσσεται
για να προετοιμαστεί
για τη ζωή στον πνευματικό κόσμο

Πνευματικός
εαυτός



Φυσικός
εαυτός

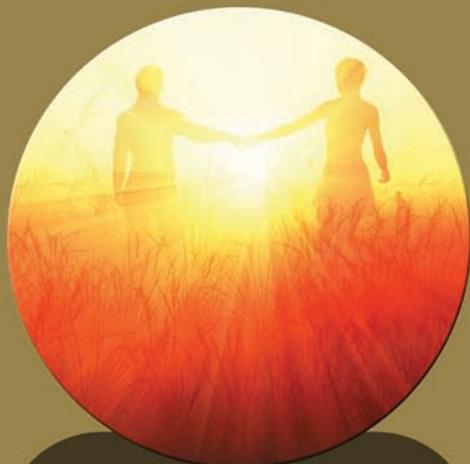
ΠΡΩΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ

Ο ομφάλιος λώρος κόβεται
Ο πλακούντας "πεθαίνει"
Το μωρό γεννιέται

Ένας άνθρωπος ζει περίπου
90 χρόνια

Η ζωή στον

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ



Περιβάλλεται από

ΑΓΑΠΗ

Το πνεύμα παίρνει τη θέση
του στην αιώνια κατοικία του

Πνευματικός
εαυτός



Φυσικός
εαυτός

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΕΝΝΗΣΗ

Το ασημένιο νήμα κόβεται
(Εκ. 12:6)

Ο φυσικός εαυτός πεθαίνει

Ο πνευματικός εαυτός "γεννιέται"

Αιώνια ύπαρξη

Κατά την πρώτη του γέννηση κάθε άνθρωπος αποχωρίζεται από τον πλακούντα, μετά από εννέα μήνες στη μήτρα, και εξωθείται μέσα από το στενό σωλήνα του τραχήλου της μήτρας σε ένα νέο κόσμο.

Με ένα πολύ παρόμοιο τρόπο, ο άνθρωπος κατά το θάνατό του αποχωρίζεται από το φυσικό του σώμα και γεννιέται σε ένα νέο πνευματικό κόσμο που του προσφέρει εντελώς νέες και απροσδόκητες προοπτικές.

Επομένως, ο άνθρωπος έχει τρεις ζωές: πρώτα ζει σε ένα υγρό περιβάλλον στη μήτρα (εννέα μήνες), στη συνέχεια σε ένα αέριο περιβάλλον στη γη (για περίπου 90 έτη) και τέλος, στην σφαίρα της αγάπης του Θεού στον πνευματικό κόσμο (αιώνια ύπαρξη).

Σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο του Θεού, ο φυσικός θάνατος δεν πρέπει να θεωρείται ως απειλή ή απώλεια, αλλά ως ένα χαρούμενο γεγονός, αφού το θανών άτομο έχει ολοκληρώσει την επίγεια ζωή του και τώρα πηγαίνει σε ένα πολύ πιο όμορφο κόσμο, που ο Θεός έχει προετοιμάσει για εμάς.

... αλλά, ποιό είναι το πραγματικό μέτρο του καλού και του κακού;

Για να δώσουμε στο πνεύμα μας καλή τροφή για την ανάπτυξή του, πρέπει να πράττουμε σωστά. Πρέπει να ζούμε μια καλή και ηθική ζωή προκειμένου να αναπτύξουμε ένα καλό χαρακτήρα και να δημιουργήσουμε μια καλή κοινωνία. Ωστόσο, αυτό που θεωρείται καλό και επιθυμητό σε μια κουλτούρα, συχνά μπορεί να θεωρηθεί ως λιγότερο καλό ή ακόμα και αξιολογούμενο σε μια διαφορετική κουλτούρα. Αυτό ήταν και εξακολουθεί να είναι μια πηγή σύγκρουσης μεταξύ των θρησκειών, των εθνών και των λαών ανά τους αιώνες μέχρι σήμερα. Πώς μπορούμε τότε να προσανατολιστούμε με το ιδανικό του Θεού; Το πνεύμα μας μπορεί να αναπτυχθεί πλήρως μόνο μέσα από "απολύτως" καλές πράξεις και όχι με "σχετικώς" καλές πράξεις.

Κάθε άνθρωπος έχει μια εσωτερική πυξίδα, τη συνείδηση. Αυτή είναι η λειτουργία του πνεύματός μας, που μας προσανατολίζει προς αυτό που θεωρούμε καλό ή ηθικά σωστό και μας καθοδηγεί να κρίνουμε και να ενεργούμε σύμφωνα με ηθικούς κανόνες και πρότυπα. Αυτά τα ηθικά πρότυπα και κανόνες, καλλιεργούνται μέσα από την παιδεία στα σπίτια μας, στα σχολεία και στην κοινωνία. Αν όμως προσανατολιστούμε εκ νέου, υιοθετώντας μια νέα θρησκευτική παράδοση, για παράδειγμα, ή επειδή επηρεασμένοι από βιβλία, από το πνεύμα των καιρών ή από την κοινή γνώμη αλλάξαμε τις πεποιθήσεις μας, η συνείδησή μας θα προσανατολιστεί και αυτή εκ νέου και θα ορίσει για εμάς νέους κανόνες και πρότυπα για την κρίση και τη δράση μας.

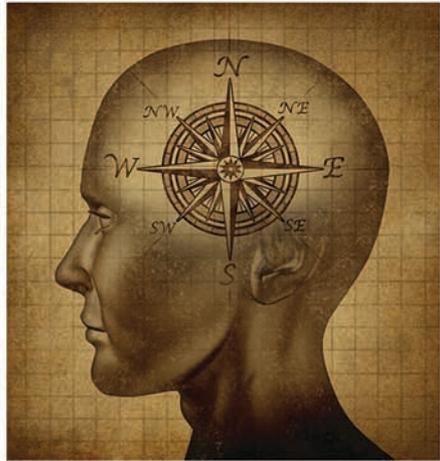


Illustration: dorotheihofmann.com @ iStockphoto

Εξαιτίας της άγνοιάς μας για το Θεό και για το αρχικό Του κριτήριο αξιών, η συνείδησή μας μπορεί να μας οδηγήσει κατ' επανάληψη σε λάθος κατευθύνσεις, μολονότι πιστεύουμε ότι φυσικά κάνουμε το σωστό. Λόγω αυτού, άνθρωποι με εξίσου καλή συνείδηση έρχονται συχνά σε αντιπαράθεση.

Παρ' όλα αυτά, κάθε άνθρωπος έχει επίσης έναν αρχέγονο νου, ο οποίος είναι άμεσα συνδεδεμένος με το Θεό και προσπαθεί απεγνωσμένα να μας καθοδηγήσει να ζούμε σύμφωνα με το αρχικό πρότυπο της καλοσύνης Του. Αυτή η εσωτερική φωνή έχει γίνει πολύ ήσυχη, ή σκεπάζεται συνεχώς λόγω του χωρισμού μας από το Θεό. (Δείτε την Αρχή, Κεφάλαιο 2: Το προπατορικό αμάρτημα). Ο αρχέγονος νους μας μπορεί να γίνει και πάλι αντιληπτός, όταν με σοβαρότητα αναζητούμε, προσευχόμαστε και ζούμε μια αλτρουιστική ζωή ακολουθώντας παγκόσμιες πνευματικές αλήθειες και υψηλά δεοντολογικά και ηθικά πρότυπα. Μέσα από το έργο του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας και τη δική μας καλή ανταπόκριση, το αρχικό Του απόλυτο πρότυπο της καλοσύνης θα εγκαθιδρυθεί σταδιακά και το χάσμα μεταξύ της συνείδησή μας και του αρχέγονου νου μας, το οποίο υπάρχει από την Πτώση του ανθρώπου, θα γίνει ολοένα και μικρότερο και τελικά θα εξαφανιστεί εντελώς.

Η κεντρική σημασία της οικογένειας για την πνευματική ανάπτυξη

Ορισμένες πτυχές της ύπαρξής μας αποκτούν τεράστια αξία όταν τις δούμε από τη σκοπιά της αιωνιότητας. Όταν καταλάβουμε, ότι ο περιορισμένος χρόνος μας στη γη είναι η μοναδική ευκαιρία που έχουμε για να προετοιμαστούμε για τη ζωή στον πνευματικό κόσμο, βλέπουμε την αξία της οικογένειας από μια άλλη οπτική γωνία.

Παρά το γεγονός ότι το 50 % του συνόλου των γάμων καταλήγουν σε διαζύγιο, προκαλώντας τόσο ψυχικό όσο και σωματικό πόνο, δεν είναι η "βασική αρχή της οικογένειας" που είναι η αιτία αυτής της μιζέριας, αλλά μάλλον το γεγονός, ότι λόγω της Πτώσης ζούμε αποχωρισμένοι από την αυθεντική αγάπη και αλήθεια του Θεού. (Δείτε Κεφ. 2 της Αρχής.) Τα στοιχεία ζωής από το Θεό, που είναι απολύτως αναγκαία για το πνεύμα μας, δεν φθάνουν σε μας σε πλήρη ένταση, καθιστώντας μας ανίκανους να ξεδιπλώσουμε πλήρως το δυναμικό της αγάπης μας και να οικοδομήσουμε αγαπημένες οικογένειες. Η Πτώση εξηγείται στο 3ο μέρος αυτής της σειράς βιβλιαρίων.

Ο Θεός δημιούργησε την οικογένεια ως το σχολείο της αγάπης, όπου ο κάθε άνθρωπος μπορεί εντελώς φυσικά να αναπτύξει την καρδιά του, προκειμένου να προετοιμαστεί για τη ζωή στον πνευματικό κόσμο. Ήδη, πάνω στη γη μπορούμε να αναπτύξουμε την "ικανότητά μας να αναπνέουμε αγάπη", ώστε να είμαστε σε θέση να "αναπνέουμε" καλά και στον πνευματικό κόσμο, ο οποίος διέπεται από την αγάπη του Θεού. Ο Θεός μας δημιούργησε κυρίως ως πνευματικά όντα, ουσιαστικά μας δημιούργησε για τη ζωή στον αιώνιο πνευματικό κόσμο. Εντούτοις, μας έδωσε και μια επίγεια ζωή, περιορισμένης μεν διάρκειας, αλλά μεγάλης πολυτιμότητας. Μόνο εδώ στη γη μπορεί να γεννηθεί μια νέα ζωή, και μόνο μέσω της αλληλεπίδρασης με το φυσικό μας σώμα μπορεί το πνεύμα μας να αναπτυχθεί και να ωριμάσει πλήρως.

Είναι μέσα στην οικογένεια, που ο κάθε άνθρωπος μπορεί να βιώσει και να υλοποιήσει τις τέσσερις σφαίρες της καρδιάς. Αυτό είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη της προσωπικότητας και του χαρακτήρα ενός ατόμου. Καθώς το άτομο αναπτύσσεται μέσα από τις τέσσερις σφαίρες της καρδιάς, φτάνει στο υψηλότερο επίπεδο της αγάπης, τη γονική αγάπη, που με χαρά δίνει και ξαναδίνει, χωρίς να περιμένει τίποτα σε αντάλλαγμα. Αυτή είναι η τελική εξέταση στο σχολείο της αγάπης.

Οι τέσσερις μεγάλες σφαίρες της καρδιάς



Η καρδιά των γονιών

- κατανόηση της γονικής καρδιάς του Θεού
- χαρακτηρίζεται από αφοσίωση και συμπόνια

4

Η καρδιά του συζύγου

- μαθαίνει να αγαπά την άλλη πτυχή της διττής φύσης του Θεού
- χαρακτηρίζεται από πίστη και αφοσίωση

3

Η καρδιά των αδελφιών

- μαθαίνει να μοιράζεται και να εκτιμά
- χαρακτηρίζεται από αρμονία και αγνότητα

2

Η καρδιά του παιδιού

- ανάπτυξη πίστης και εμπιστοσύνης στο καλό
- χαρακτηρίζεται από σεβασμό και ευγνωμοσύνη

1

Το που θα πάμε εξαρτάται από την πνευματική μας ωριμότητα

Στον πνευματικό κόσμο το κάθε άτομο ζει σε ένα περιβάλλον που ταιριάζει με την εσωτερική του φύση, ενώ στον φυσικό κόσμο το κάθε άτομο μπορεί να δημιουργήσει ένα ευχάριστο περιβάλλον με εξωτερικά μέσα (ακόμη και με αυτά που απέκτησε με ανέντιμο τρόπο). Αν κατά τη διάρκεια της ζωής μας πάνω στη γη, φτάσουμε σε ένα υψηλό βαθμό πνευματικής ωριμότητας και ανάπτυξης της καρδιάς μας (της ικανότητας μας να αγαπάμε), τότε στον πνευματικό κόσμο θα βρεθούμε σε ένα περιβάλλον που ταιριάζει με αυτές τις ιδιότητες. Πράγματι, άνθρωποι που βίωσαν τέτοια περιβάλλοντα ισχυρίζονται ότι αυτά είναι πολύ πιο όμορφα από ό,τι άλλο έχουν δει και βιώσει πάνω στη γη. Στον πνευματικό κόσμο η αλήθεια του Θεού εκδηλώνεται ως φως και η αγάπη Του εκδηλώνεται ως ζεστασιά. Επομένως, όποιος στον πνευματικό κόσμο ζει σε αρμονία με τον Θεό διάγει μια ζωή υπό το φως και τη ζεστασιά της αγάπης.



Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που εμπόδισαν την πνευματική τους ανάπτυξη λόγω ενός κακού τρόπου ζωής, που ήταν εγωκεντρικοί και έβλαψαν ή/και εκμεταλλεύτηκαν τους συνανθρώπους τους, θα ζουν σε ένα πνευματικό περιβάλλον που αντανακλά αυτές τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν στη γη.

Ένα άτομο που στη γη είχε μια πολύ εγωκεντρική ζωή, στον πνευματικό κόσμο θα βρεθεί σε ένα μέρος με ανθρώπους που είχαν παρόμοιες ζωές. Όλοι αυτοί πρέπει να μάθουν την αξία της ανιδιοτελούς αγάπης, διότι είναι απαραίτητη για την πνευματική τους ανάπτυξη.

Περιοχές, οι οποίες είναι πολύ μακριά από το Θεό είναι σκοτεινές, κρύες και αφιλόξενες. Τα μέρη αυτά απλά αντανakλούν την πνευματική κατάσταση των ανθρώπων που ζουν εκεί.

Υπάρχουν πολλά στάδια μεταξύ αυτών των δύο άκρων, καθένα από τα οποία αντιστοιχεί σε ένα διαφορετικό επίπεδο πνευματικής ανάπτυξης. Ο πιο σημαντικός παράγοντας, που καθορίζει το επίπεδο της ανάπτυξης μας, είναι ο βαθμός της αγάπης μας για το Θεό και για τους γύρω μας. Η αλτρουιστική αγάπη, που βοηθά και υπηρετεί τους άλλους και τους καθοδηγεί προς την αλήθεια και την αγάπη του Θεού, αντιπροσωπεύει τις υψηλότερες πνευματικές αξίες.

Ούτε ο Θεός, ούτε ο Ιησούς ούτε κανείς άλλος κρίνει τους ανθρώπους κατά την είσοδό τους στον πνευματικό κόσμο. Πάμε αυτόματα στο μέρος που αντιστοιχεί στο βαθμό πνευματικής ωριμότητας, που αποκτήσαμε στην επίγεια ζωή μας. Άρα, δεν ήταν ο Θεός αυτός που χώρισε τον πνευματικό κόσμο σε όμορφες και αποκρουστικές σφαίρες, ως ανταμοιβή για το “καλό” ή ως τιμωρία για το “κακό”. Όχι, οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για αυτή την κατάσταση. Σύμφωνα με τον τρόπο ζωής που έζησαν στη γη, έφεραν αυτά τα αντίστοιχα πρότυπα μαζί τους και στον πνευματικό κόσμο, και έτσι δημιούργησαν τις σφαίρες του “παραδείσου” και της “κολάσεως”.

Ένα Σύμπαν, δύο κόσμοι

Υπάρχουν δύο πραγματικοί και ουσιαστικοί κόσμοι: ο φυσικός κόσμος και ο πνευματικός κόσμος. Ενώσω βρισκόμαστε στη γη ζούμε ταυτόχρονα και στους δύο κόσμους, αφού είμαστε και φυσικά και πνευματικά όντα. Μετά το θάνατό μας, το πνεύμα μας επιστρέφει σπίτι του, στον πνευματικό κόσμο, όπου εκεί συνεχίζει να ζει αιώνια.

Τα τρία στάδια της ζωής

Ο κάθε άνθρωπος περνά από τα τρία στάδια της ζωής: 9 μήνες στη μήτρα, περίπου 90 χρόνια στη Γη και στη συνέχεια ζει αιώνια στον πνευματικό κόσμο.

Πού πάμε μετά το θάνατο;

Κάθε άνθρωπος, είτε πιστεύει στην αιώνια ζωή είτε όχι, είτε είναι θρήσκος είτε όχι, μετά το θάνατό του εισέρχεται στον πνευματικό κόσμο και εξακολουθεί να ζει εκεί για πάντα. Αυτή είναι μια φυσική διαδικασία της ζωής και δεν είναι κάτι που μπορούμε να επιλέξουμε. Ο πνευματικός κόσμος αποτελείται από διάφορα επίπεδα, τα οποία δεν δημιουργήθηκαν από το Θεό, αλλά από την ίδια την ανθρωπότητα, λόγω των διαφορετικών βαθμών πνευματικής ωριμότητας που απέκτησαν οι άνθρωποι κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής τους.

Δεδομένου ότι ο πνευματικός κόσμος διέπεται από τους νόμους της αγάπης, τείνουμε αυτόματα προς το μέρος που ταιριάζει με το επίπεδο ανάπτυξης της καρδιάς μας.

Πνευματική ανάπτυξη

Η πνευματική ανάπτυξη ενός ατόμου πρέπει να ολοκληρωθεί στη γη, διότι το πνεύμα αναπτύσσεται μέσα από τις πράξεις του φυσικού σώματος. Όταν πεθάνουμε, το πνεύμα μας δεν λαμβάνει πλέον στοιχεία ζωτικότητας από το φυσικό μας σώμα. Ως εκ τούτου, η ζωή μας στη γη είναι ανεκτίμητη.

Δικαιοσύνη πέρα από το θάνατο

“.. ό,τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει.”

(Γαλ 6:7)

Τη στιγμή που εισερχόμαστε στον πνευματικό κόσμο όλα τα περιττά πράγματα και όλες οι προφάσεις εξαφανίζονται. Η αληθινή μας φύση γίνεται αμέσως ορατή. Πράγματα, όπως χρήματα, δύναμη ή θέση δεν μας προσφέρουν καθόλου πλεονεκτήματα στον πνευματικό κόσμο, αφού αυτός ο κόσμος κυβερνάται από την αγάπη του Θεού. Πραγματική ελευθερία έχουν μόνο εκείνοι που έχουν ήδη μάθει στη γη να δρουν ανιδιοτελώς για το καλό των άλλων.

Τι ακολουθεί μετά;

Αυτή η εισαγωγική σειρά περιλαμβάνει 6 βιβλιάρια που καλύπτουν τα βασικά περιεχόμενα των Θείων Αρχών.



1. Η αρχή της Δημιουργίας
2. Η ζωή μας ανάμεσα σε δύο κόσμους
3. Γιατί υπάρχει το κακό;
4. Γιατί χρειαζόμαστε τον Μεσσία;
5. Η τραγωδία του Ιησού Χριστού
6. Το σημείο καμπής της ιστορίας

ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Οι **Θείες Αρχές** είναι μια νέα αποκάλυψη από το Θεό για την ανθρωπότητα. Αποκαλύφθηκε από τον Θεό στον Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μουν, οποίος τις συστηματοποίησε. Οι Θείες Αρχές προσφέρουν επαναστατικές νέες ιδέες σχετικά με τη φύση και το έργο του Δημιουργού μας. Αυτή η σειρά των 6 βιβλιαρίων δίνει μια εισαγωγική γενική επισκόπηση των κύριων διδασκαλιών των Θείων Αρχών όσον αφορά τα παρακάτω θέματα:

Οι Αρχές της Δημιουργίας

Η φύση Του Θεού, το Ιδανικό Του και οι αρχές της Δημιουργίας.

Η Πτώση του ανθρώπου (Το προπατορικό αμάρτημα)

Πώς ήρθε το κακό στον κόσμο και πώς επηρεάζει την ανθρωπότητα.

Η Αποκατάσταση του Ιδεώδους Του Θεού

Αποκαλύπτει την πορεία που ακολούθησε ο Θεός μετά το προπατορικό αμάρτημα για να αποκαταστήσει την ανθρωπότητα.

«Η Αρχή», το βιβλίο που περιέχει τις διδασκαλίες των Θείων Αρχών, περιλαμβάνει τα ακόλουθα κεφάλαια:

- Οι Αρχές της Δημιουργίας
- Το προπατορικό αμάρτημα
- Η Αποστολή του Μεσσία
- Η συντέλεια της Ανθρώπινης Ιστορίας
- Η Ανάστασις
- Προορισμός
- Χριστολογία
- Οι Αρχές της Αποκαταστάσεως
- Η Πρόνοια για την Αποκατάσταση
- Ο Μωυσής και ο Ιησούς Χριστός στην πρόνοια για την αποκατάσταση
- Προνοιακή χρονική ταυτότητα
- Προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία
- Η Δευτέρα Παρουσία



Σαν Μιόνγκ Μουν (1920 - 2012)

Στην ηλικία των 16 ετών ο Σαν Μιόνγκ Μουν έλαβε την αποστολή του μέσα από ζωντανή επικοινωνία με τον αναστημένο Χριστό. Ακολούθησε ένα μοναχικό και επώδυνο μονοπάτι για να βρει απαντήσεις στα θεμελιώδη ερωτήματα της ζωής - αποκλυπτικές γνώσεις που αποτελούν πλέον τη διδασκαλία, γνωστή ως "οι Θείες Αρχές".

Ανακάλυψε πνευματικές αρχές, που αποτελούν τη βάση του έργου Του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία και έτσι, άνοιξε ένα δρόμο για να ξεπεραστούν οι ιστορικές συγκρούσεις μεταξύ φυλών, πολιτισμών και θρησκειών και για τη δημιουργία μιας "ενοποιημένης" θεώρησης της ζωής, όπου οι φυσικές και οι πνευματικές διαστάσεις είναι εναρμονισμένες.



ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΚΑΙ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ